

Evropa v šoli 2008/09

Raziskovalna naloga

Imam idejo za lepšo mladost

Avtorice:
Karin Ferjančič
Andreja Krapež
Nina Skočir

Mentorica:
Petra Kodre

Ajdovščina, februar 2009

KAZALO VSEBINE

I UVOD	2
II RAZISKOVALNA VPRAŠANJA IN HIPOTEZE	2
III RAZISKOVALNE METODE	2
IV EMPIRIČNI DEL	3
4. 1 ANKETA	3
4.1.1 Klasična – papirnata anketa med vrstniki	3
4.1.2 Elektronska anketa med starši	3
4.1.3 Način prikaza anketnih rezultatov	3
4.1.5 Anketni rezultati in njihova interpretacija	4
4.2 INTERVJU Z USLUŽBENCEM NA SOS-TELEFONU	9
V SKLEP	10
VI PRILOGE	I

KAZALO TABEL

Tabela 1: Kako srečen si?	4
Tabela 2: Kaj ti meni, kako srečen si v primerjavi s svojimi sošolci in vrstniki?	5
Tabela 3: Lestvica vrednot po oceni vrstnikov in predvidevanju staršev	6

I UVOD

Če bi bilo srečno mladost mogoče načrtovati tako kot srečno ali vsaj prijetno preživeti konec tedna, bi bilo to dokaj enostavno. Na list bi zapisali vse aktivnosti, ki jih želimo početi, in sredstva, ki jih za to potrebujemo. Če bi se izkazalo za smiselno, bi po potrebi pripisali še kakšno prepoved, katero bi morali upoštevati predvsem naši najbližji. Ampak žal – cele mladosti ni mogoče stlačiti v en lep vikend, zato moramo nanjo pogledati iz drugega zornega kota. Pozicijo tega zornega kota smo skušale osvetliti v tej raziskavi, ki bi ji malce hudomušno (recepti žal ne obstajajo!) lahko podnaslovile Pot do sreče v petih korakih.

II RAZISKOVALNA VPRAŠANJA IN HIPOTEZE

Ker se raziskovanje vedno začne s tem, da problem sploh zaznamo, smo se dela lotile s preprostim samovprašanjem, ali smo srečne. Popolnoma srečne? Ali se naši vrstniki počutijo srečni? Popolnoma srečni? Je sploh mogoče biti popolnoma srečen? Ker je občutenje sreče pri posameznikih lahko precej različno, smo s tristopenjsko ocenjevalno lestvico skušale ugotoviti, iz katerih vrednostnih kategorij bi naši anketirani vrstniki definirali pojem sreča. Da bi se s problemom lahko aktivno spopadle in ga skušale tudi rešiti in ne le prepoznati, nas je zanimalo tudi to, katere vrednostne kategorije anketiranim najbolj ovirajo lastno občutenje sreče. Na tej podlagi smo prišle do ključnega vprašanja, kjer smo anketirane spraševale, katero od teh »nesrečnih« področij bi bili sposobni obvladati s povečano samodejavnostjo. Naše pričakovanje, da je to učni uspeh, se je izkazalo za pravilno. Prav tako smo pravilno predvidevale tudi to, da naši vrstniki pri težavah, katerih ne morejo sami uspešno premagovati, najbolj računajo na pomoč staršev. Tu se nam je porodilo vprašanje, ali starši poznajo naše glavne težave, saj nam bodo le tako znali pomagati pri njihovem reševanju. Predvidevali smo, da jih v veliki meri poznajo, in spet smo imele prav. Zanimivo bi bilo raziskati, katere naše težave so jim najbolj poznane, ampak ta naloga naj počaka za drugič.

III RAZISKOVALNE METODE

Delo je potekalo na podlagi:

- 1) klasične »papirnat« ankete med vrstniki,
- 2) elektronske ankete med starši (http://www.os-ajdovscina.si/ideje_evs/),
- 3) intervjuja s strokovnjakom za probleme mladostnikov,

IV EMPIRIČNI DEL

4.1 ANKETA

4.1.1 Klasična – papirnata anketa med vrstniki

Da bi lahko proučevale občutenje sreče med vrstniki, smo sestavile anketo, ki smo jo razdelile med učence 6., 7., 8. in 9. razreda devetletke na naši šoli. Anketni vprašalnik je na ogled v prilogi, podrobnosti o rezultatih reševanja pa so podane v tabelah 1, 2 in 3, in sicer vzporedno¹ z rezultati ankete naših staršev.

4.1.2 Elektronska anketa med starši

Anketo s starši se nam je zdelo smiselno narediti zato, ker je anketa med vrstniki pokazala, da ti pri reševanju težav najbolj računajo na pomoč staršev. Zanimalo nas je, ali starši naše težave sploh poznajo, saj nam le v tem primeru lahko zares pomagajo. Zato smo jim v reševanje dale enako anketo kot svojim vrstnikom in jih prosile, da jo izpolnijo tako, kot bi jo, po njihovem mnenju, njihov najstarejši otrok, ki hodi v 6., 7., 8., ali 9. razred. Da bi jim pri sodelovanju v naši anketi omogočile čim več anonimnosti, smo pripravile elektronsko anketo (od 11. 2. 2009 dostopna je na http://www.os-ajdovscina.si/ideje_evs/).² Odzvalo se nam je 35 staršev,³ ki imajo svoje otroke v šestem (20 %), sedmem (17 %), osmem (14 %) ali devetem (49 %) razredu, med anketiranimi je bilo 14 % moških in 86 % žensk. 71 % vprašanih je odgovarjalo za svoje hčere, 29 % pa za sinove. Seveda bi bili rezultati naše raziskave še bolj zanimivi in verodostojni, če bi pri elektronski anketi sodelovali vsi starši tistih otrok, ki so že v šoli pri klasični, vendar pa takega sodelovanja vseh staršev ni mogoče pričakovati – niti če bi elektronsko anketo dopolnjevali s klasično papirnato.

4.1.3 Način prikaza anketnih rezultatov

Čeprav smo anketirane sprva analizirale ločeno (torej glede na spol in razred), smo se na koncu odločile, da jih bomo prikazale kar združeno. To se nam je zdelo smiselno zaradi neizrazitih razlik med omenjenimi skupinami in omejitve te raziskovalne naloge na največ 10 strani. Pri anketi za starše smo bile skupine primorane združevati tudi zato, ker bi se v

¹ Za ta vzporeden prikaz smo se odločile zaradi nazornejše primerjave rezultatov in zaradi večje zgoščenosti, saj je obseg te raziskovalne naloge omejen na največ 10 strani.

² Anketo smo na splet postavile s pomočjo gospe Jasmine Putnik, ki na naši šoli skrbi za računalništvo, za kar se ji iskreno zahvaljujemo.

³ Vsem staršem, ki so se odzvali naši prošnji, se iskreno zahvaljujemo.

nasprotnem primeru le-te med sabo številčno preveč razlikovale in zato medsebojne primerjave ne bi bile dovolj verodostojne.

4.1.5 Anketni rezultati in njihova interpretacija

Na začetku smo anketirane vrstnike vprašale, na čigavo pomoč najbolj računajo v primeru težav.⁴ Ponudile smo jim osem odgovorov (izbirati so morali med starši, starimi starši, drugimi sorodniki, učitelji, vrstniki, trenerji oz. mentorji, sosedi in »drugi«), med katerimi so lahko izbrali največ dva. Analiza anketnih vprašalnikov je potrdila naša pričakovanja, da vrstniki najbolj zaupajo staršem (79 % odgovorov), sledi skrivnosten odgovor »drugim« (47 % odg.), tretje mesto si delijo učitelji in vrstniki (oboje po 24 % odg.). Za njimi sledijo stari starši (15 % odg.), drugi sorodniki (9 % odg.) in sosedi (3 % odg.).

Ker v tem vprašanju starši prepričljivo vodijo, se nam je zdelo smiselno, v raziskavo vključiti tudi njih, saj je mogoče sklepati, da je njihova uspešnost pri reševanju naših težav odvisna tudi od tega, kako dobro jih poznajo. Zaradi lažje primerjave so v nadaljevanju odgovori vrstnikov in staršev prikazani vzporedno.

Najprej smo vrstnike (oziroma njihove starše) spraševale, kako srečni se počutijo (oziroma mislijo, da se njihovi otroci počutijo). To vprašanje bi lahko imenovali predkorak pri iskanju poti do lepše mladosti, kajti če ugotovimo, da se vsi anketirani že počutijo srečne, to naše nadaljnje delo ni potrebno.

Kako srečen si?	Popolnoma sem srečen.	Le nekaj malenkosti me ovira, da bi bil popolnoma srečen.	Včasih sem srečen, drugič nesrečen.	Največkrat se počutim nesrečnega.	Sem zelo nesrečen
ODGOVORI VRSTNIKOV	38 %	27 %	35 %	0 %	0 %
PREDVIDEVANJA STARŠEV	9 %	28 %	59 %	3 %	0 %

Tabela 1: Kako srečen si?

Pri odgovorih na vprašanje iz tabele 1 se je pokazalo, da tako mladi kot njihovi starši precej realistično in kritično gledajo na občutenje sreče, saj večina od njih ni izbrala skrajnega

⁴ Če bi želeli to raziskovalno nalogo še malo bolj poglobiti, bi z anketnim vprašalnikom iskali pomočnike za različne vrste težav.

pozitivnega odgovora. Starše bo najbrž razveselila ugotovitev, da naša anketa kaže, da imamo sami sebe za nekoliko bolj srečne, kot oni mislijo, da smo. Nas pa je razveselilo to, da tudi dve skrajni negativni stopnji nista bili skoraj nikoli izbrani, saj to kaže, da na naši šoli najverjetneje ni (veliko zelo) nesrečnih otrok.

Še vedno ostajamo pri predkoraku na naši poti do lepše mladosti. Tu smo vrstnike (oziroma njihove starše) spraševali, kako srečni so (njihovi otroci) v primerjavi z vrstniki in sošolci. Če bi ugotovili, da se v svoji (ne)sreči počutijo sami, lahko predpostavljamo, da je zaradi tega njena intenzivnost delovanja še večja – torej v primeru negativnega predznaka še bolj nujna za ukrepanje.

Kaj ti meniš, kako srečen si v primerjavi s svojimi sošolci in vrstniki?	Bolj srečen.	Približno enako srečen.	Bolj nesrečen od večine sošolcev in vrstnikov
ODGOVORI VRSTNIKOV	14 %	80 %	6 %
PREDVIDEVANJA STARŠEV	16 %	81 %	3 %

Tabela 2: Kaj ti meniš, kako srečen si v primerjavi s svojimi sošolci in vrstniki?

Zdi se, da mladi v vsakodnevnih pogovorih velikokrat izražamo nezadovoljstvo, pa tega ne mislimo tako resno, kot si naši starši najbrž to razlagajo.

Odgovor na to anketno vprašanje nam pove, da se večina vprašanih počuti približno enako srečna kot njihovi vrstniki in da starši to zelo dobro slutijo. Razveselilo nas je dejstvo, da je veliko več naših vrstnikov odgovorilo, da se počuti bolj srečne od drugih, in da je zelo malo takih, ki se počuti bolj nesrečne. Tem zadnjim je treba najbolj pomagati.

Sledilo je vprašanje, ki že pomeni 1. korak na naši poti do lepše mladosti. Tu so morali vprašani odgovarjati, kako pomembne se jim zdijo našete vrednote, in to oceniti s tristopenjsko lestvico. Njihove odgovore smo obdelale tako, da smo vsem odgovorom »zelo pomembno« pripisale po 3 točke, odgovorom »srednje pomembno« po 2 točki, odgovorom »ne tako pomembno« pa po 1 točko. Te vrednosti smo za vsako vrednoto posebej seštele, končno vsoto pa delile s številom anketiranih (to deljenje je bilo potrebno zato, ker so nekateri

anketirani nekaj vprašanj izpustili in ker je le tako primerjava med odgovori vrstnikov in staršev smiselna.) Rezultat zgoraj opisane računske operacije smo poimenovali vrednostni količnik. Višji kot je, bolj je ta vrednota med vrstniki zaželena.

Uvrstitev na lestvici	Vrednote, razvrščene glede na vrednostni količnik med vrstniki	Dosežen vrednostni količnik med vrstniki	Dosežen vrednostni količnik po oceni staršev (uvrstitev po oceni staršev)
1.–2.	Imeti vsaj nekaj prijateljev	2,91	2,88 (2.–4.)
1.–2.	Dobri odnosi med materjo in očetom	2,91	2,88 (2.–4.)
3.	Imeti skrbne starše	2,88	2,84 (5.)
4.	Biti uspešen v šoli	2,79	2,53 (10.)
5.	Dobro jesti in piti	2,76	1,97 (18.)
6.–7.	Imeti vsak dan nekaj prostih ur	2,68	2,75 (6.–7.)
6.–7.	Dobri odnosi z brati in sestrami	2,68	2,67 (8.)
8.	Biti zdrav	2,62	2,75 (6.–7.)
9.	Živeti v miru	2,59	2,88 (2.–4.)
10.–11.	Se vsak dan zabavati pred računalnikom in televizijo	2,53	2,00 (17.)
10.–11.	Živeti v čistem okolju	2,53	2,59 (9.)
12.	Zadostiti pričakovanjem svojih staršev	2,50	2,23 (15.)
13.–15.	Se vsaj enkrat tedensko zabavati na raznih zabavah	2,41	1,88 (20.)
13.–15.	Hoditi v šolo	2,41	2,34 (11.)
13.–15.	Imeti srečo v ljubezni	2,41	2,31 (12.–14.)
16.	Imeti razumevajoče starše	2,38	2,91 (1.)
17.–18.	Se izkazati v športu, na glasbenem ali kakem drugem področju	2,12	2,31 (12.–14.)
17.–18.	Biti priljubljen med vrstniki nasprotnega spola	2,12	2,31 (12.–14.)
19.	Imeti bogate starše	2,09	2,03 (16.)
20.	Biti močan	2,03	1,92 (19.)
21.	Biti lep in dobro oblečen	1,85	1,84 (21.)

Tabela 3: Lestvica vrednot po oceni vrstnikov in predvidevanju staršev

⁵ Z rumeno so prikazani največji odkloni med odgovori vrstnikov ter predvidevanju staršev.

Tabela št. 3 nam lahko pomaga uresničiti 1. korak na poti do lepše mladosti; pomaga nam sestaviti definicijo »naše sreče«.⁶ Če vanjo vključimo kategorije iz prve polovice lestvice vrednot, potem bi se naša definicija srečneža glasila: Srečen je, kdor ima vsaj nekaj prijateljev ter skrbne starše, v njegovi družini vladajo dobri medsebojni odnosi, je učno uspešen, zdrav, živi v miru, si lahko privošči užitek v hrani in pijači ter ima vsak dan nekaj prostega časa za zabavo. V to definicijo bi lahko vključile še tiste vrednote, ki so se znašle v drugi polovici naše lestvice, ampak tega nalašč nismo naredile – ta, ki je srečen zato, ker mu prav nič ne manjka (niti kakšna manj pomembna stvar), je namreč v največji nevarnosti, da bo že v naslednjem trenutku postal nesrečen, saj se lahko kaj hitro zgodi, da mu kaj ne bo šlo po načrtih in se bo zaradi tega počutil nesrečnega.

Iz tabele št. 3 je razvidno tudi, da naši starši kar dobro vedo, iz česa je sestavljena »naša sreča«, saj se v 71 % primerov niso zmotili za več kot tri mesta (od skupno 21) na naši lestvici vrednot. Kljub temu pa je prišlo do nekaj napačnih predvidevanj. Najbolj so se zmotili v tem, ko so mislili, da bi mi na sam vrh postavili razumevajoče starše, katerim pa smo mi namenili šele 16. mesto. Verjetno smo jih prijetno presenetili, ko smo višje kot razumevajoče starše postavili skrbne starše – in sicer na tretje mesto. Najbrž pa smo jih malce razočarali, ko smo v zgornjo četrtino vrednot postavili užitek v hrani in pijači, saj bi po njihovi oceni to sodilo v rep razpredelnice. Znatno višje od njihovih pričakovanj smo uvrstili tudi zabavo ter željo po čim boljšem šolskem uspehu, nižje pa mir.

Pri iskanju idej za srečno otroštvo in mladost pa se je potrebno ozreti predvsem na tiste dejavnike, ki nas na poti k naši sreči najbolj ovirajo, saj je te treba premagati, če je (in kolikor je) to seveda mogoče. Smo že pri 2. koraku na poti do lepše mladosti. Ker je za to potreben napor, je z delom smiselno začeti pri tistih vrednotah, ki nam največ pomenijo, saj se bo v tem primeru rezultat našega dela najbolj hitro poznal. Zato smo anketirane vrstnike v nadaljevanju prosile, naj izmed tistih vrednot, ki so jim v prejšnji nalogi namenili 3 točke, izpostavijo 3, ki jih najpogosteje ovirajo na poti k lastni sreči. Analiza anketnih vprašalnikov je pokazala, se naši vrstniki najpogosteje počutijo nesrečne zaradi neuspehov v šoli (vrednostni količnik = 2,12), sledi preobremenjenost – premalo prostega časa (v. k. = 1,68), ljubezenske težave (v. k. = 0,97), neuspeh na športnem, glasbenem ali kakšnem drugem področju (v. k. = 0,71), slabi odnosi med očetom in materjo (v. k. = 0,62), premalo zabave pred računalnikom in TV (v. k.

⁶ Sreča vsakega posameznika ali skupine je seveda lahko sestavljena iz nekoliko drugačnih vrednot. Pomembno je, da vsak posameznik zase ve, katere so te vrednote.

= 0,53), premalo užitka v hrani in pijači (v. k. = 0,53), premalo sprostitev na raznih tedenskih zabavah (v. k. = 0,44), sledijo prevelika pričakovanja staršev in premajhna priljubljenost med vrstniki (v. k. obakrat 0,26), nerazumevajoči starši (v. k. = 0,81) ter splošna šolska obveznost (v. k. = 0,09).

Starši so v tej nalogi izbrali več različnih kategorij kot mi (to posledično pomeni zmanjšanje posameznih vrednostnih količnikov), zato tu objavljamo le najpogostejše izbrane. Pravilno so sklepali, da med naše največje težave sodi pomanjkanje prostega časa (v. k. = 1,12), preveč kritični pa so bili, ko so sami sebe ocenili kot nerazumevajoče (v. k. = 1,00), ko so mislili, da nas neuspehi na športnem ali glasbenem področju zelo razočarajo (v. k. = 0,89), ko so mislili, da nimamo dovolj prijateljev (v. k. = 0,78) in da bi si želeli imeti bolj bogate starše (v. k. = 0,78). Presenetili so nas tudi s tem, da so učni uspeh (v. k. = 0,67) postavili šele na šesto mesto ovir za srečo, mi smo ga namreč na prvo.

Sledi izredno pomemben 3. korak na poti do lepše mladosti. Pogledati moramo vase in poiskati tista področja, kjer lahko mi sami prispevamo k temu, da bi se bolje počutili. Čeprav to ni lahka (in pogosto niti prijetna) naloga, smo jo postavili tudi našim anketiranim. Vrstniki so odgovarjali, da bi sami lahko največ naredili predvsem za izboljšanje učnega uspeha (v. k. = 1,41), veliko je takih, ki menijo, da bi se lahko bolj potrudili za srečo v ljubezni (v. k. = 0,79), sledijo tisti, ki pravijo, da bi se lahko bolj zabavali pred računalnikom in TV (v. k. = 0,26), nato tisti, ki pravijo, da imajo zaloge moči še na športnem, glasbenem ali kakem drugem področju (v. k. = 0,18), enak vrednostni koeficient neizkoriščene moči (in sicer: v. k. = 0,09) pa smo izračunale pri naslednjih vrednotah: imeti vsak dan nekaj prostih ur, se vsaj enkrat tedensko zabavati na raznih zabavah in biti priljubljen med vrstniki nasprotnega spola.

Tako, prišle smo do predzadnje stopnje, ugotovile smo, kaj vse je potrebno na poti do lepše mladosti. (Zdaj smo približno na tistem delu poti kot debeluh, ki ve, da čokolada redi in da bi shujšal, če bi se ji odpovedal.) Med najbolj odločilnimi za uspeh je 4. korak na poti do lepše mladosti, rečemo mu samodejavnost. Vsa pridobljena spoznanja je potrebno spraviti iz teorije v prakso. Treba se je res potruditi za to in nekaj narediti! To je zares težek korak, ampak nujen. Mogoče je za koga zahtevnejši samo še zadnji, 5. korak na poti do lepše mladosti, ki pa je pravzaprav zelo čuden. Skriva se v ukazu, ki je že kar modra misel: *Če želiš biti srečen, potem bodi!* Ta ukaz nam v bistvu preprečuje, da bi bili brez vzroka kar naprej čemerni. Kar tako, iz navade (ker je pač moderno biti »emo«). Samo še en ugovor na ta ukaz, bodi srečen,

je mogoč: Kaj pa, ko zares gre kaj narobe, kako naj ga takrat izvršujem? Takrat si dovoli, biti nekaj časa nesrečen. Ampak naj ne traja predolgo, ker je škoda tvoje mladosti za to! Če tebi samemu ne bo uspelo, se izkopati iz težav, in če ti niti starši ne bodo mogli pomagati, poišči kakšno drugo pomoč. Mogoče TOM telefon, kjer skrbijo za pomoč otrokom in mladostnikom, mogoče tudi SOS-telefon, ki pomaga ženskam in otrokom, žrtvam nasilja.

4.2 INTERVJU Z USLUŽBENCEM NA SOS-TELEFONU

Na SOS-telefon smo poklicale tudi me in tamkajšnjemu uslužbencu zastavile nekaj vprašanj. Naš pogovor je potekal takole:

1) Koliko klicev na dan prejmete?

V zadnjih letih v povprečju okrog 5000 klicev letno, kar je v povprečju 14 klicev na dan.

2) Kako stari pri vas iščejo pomoč? Kateri spol prevladuje?

Prevladujejo predvsem odrasle ženske, potem mladostnice, manj je klicev mladostnikov in otrok, najmanj je klicev odraslih moških.

3) So vsi klici vpitje na pomoč ali je kateri tudi bolj za hec?

Klici na SOS-telefon so večinoma resni klici na pomoč, vendar nas kličejo tudi osebe, ki jim je dolgčas, vendar jih potem preusmerimo na druge telefone, ki so namenjene takšnim pogovorom.

4) Je več takih, ki kličejo zase, ali takih, ki rečejo, da želijo pomagati komu drugemu?

Več kličejo osebe, ki same potrebujejo pomoč, vendar je zadnje čase vedno več klicev oseb, ki želijo pomagati komu drugemu, ki je žrtev nasilja.

5) Katere težave, sodeč po klicih na vaš telefon, sodijo danes med najbolj pogoste med mladostniki?

Največ težav imajo v medsebojnih odnosih z bližnjimi, sledi doživljanje psihičnega nasilja oziroma čustvenega nasilja, potem pa fizično in spolno nasilje.

V SKLEP

Naša naloga je teoretična, saj recepta za srečno mladost žal ni, prav tako kot ni jasne definicije za to, kaj je sreča. Me smo na podlagi ankete staršev in vrstnikov s pomočjo posebnega izračuna ugotavljale, katere vrednote so med učenci naše šole najbolj zaželeni. Iz tega smo izpeljale definicijo, ki pravi, da se vrstniki na naši šoli počutijo srečne, če imajo vsaj nekaj prijateljev ter skrbne starše, če v njihovi družini vladajo dobri medsebojni odnosi, če so učno uspešni, zdravi, živijo v miru, si lahko privoščijo užitek v hrani in pijači ter imajo vsak dan vsaj nekaj prostega časa za zabavo. Verjetno bi iz podobnih vrednostnih kategorij definicijo sreče izpeljali tudi vrstniki z drugih šol.

Ampak po kakšni poti se temu cilju približamo? Same smo jo razdelile v pet korakov, pet stopenj na poti k lepši mladosti:

- 1) iskreno si odgovori na vprašanje, kaj si želiš, kaj je zate sreča,
- 2) priznaj si, katera področja te ovirajo na poti k sreči,
- 3) vprašaj se, kaj lahko oziroma moraš storiti, da bi se svojim idealom čim bolj približal, in pomisli, kdo bi ti na tej poti lahko največ pomagal; ne pozabi, da je s pogovorom (seveda s pravo osebo) mogoče ogromno rešiti,
- 4) opravi vse, kar si naštel v prvih treh točkah,
- 5) in še peti, odločilen korak: upoštevaj pravilo: ČE ŽELIŠ BITI SREČEN, POTEM BODI.
Če si naredil vse, kar je v tvoji moči, nimaš razloga, da si ne bi dovolil, biti srečen.

Recept je preprost, kaj pa njegova izvedba? Preizkusite, jed, ki se skuha po teh navodilih, je zelo slastna!

VI PRILOGE

ANKETNI VPRAŠALNIK (IDEJE ZA SREČNO MLADOST)

1) Spol

- a) moški
- b) ženski

2) Razred:

- a) šesti
- b) sedmi
- c) osmi
- d) deveti

3) Kako srečen se počutiš?

- a) Popolnoma sem srečen.
- b) Le nekaj malenkosti me ovira, da bi bil popolnoma srečen.
- c) Včasih sem srečen, drugič nesrečen.
- č) Največkrat se počutim nesrečnega
- d) Sem zelo nesrečen.

4) Kaj ti meniš, kako srečen si v primerjavi s svojimi sošolci?

- a) Sem bolj srečen od večine sošolcev.
- b) Sem približno enako srečen kot večina sošolcev.
- c) Sem bolj nesrečen od večine sošolcev.

5) Kaj ti meniš, ali tvoji starši poznajo tvoje želje, hrepenenja?

- a) Skoraj vse moje želje in hrepenenja poznajo.
- b) Nekatera poznajo, druga ne.
- c) Zelo slabo jih poznajo.

6) Kaj ti meniš, na koga lahko pri reševanju problema, ki se ti zdi ta trenutek največji, najbolj računaš? Označi dva odgovora.

- a) Starše.
- b) Stare starše.
- c) Druge sorodnike.
- č) Učitelje.
- d) Vrstnike.
- e) Trenerje, mentorje ...
- f) Sosedo
- g) Druge: _____

7) V spodnji razpredelnici za vsako od naštetih vrednot s križcem označi svoje mnenje o tem, kako pomembna se ti zdi. (Če na katero od vprašanj ne želiš odgovoriti, ga preskoči.)

VREDNOTA	STOPNJA POMEMBNOСТИ		
	ZELO POMEMBNO	SREDNJE POMEMBNO	NE TAKO POMEMBNO
1) biti uspešen v šoli			
2) imeti vsaj nekaj prijateljev			
3) se izkazati v športu, na glasbenem ali kakem drugem področju			
4) dobro jesti in piti			
5) imeti vsak dan nekaj prostega časa			
6) se vsaj enkrat tedensko zabavati na raznih zabavah			
7) se vsak dan zabavati pred računalnikom ali televizijo			
8) živeti v miru, ne v vojni			
9) imeti skrbne starše			
10) imeti bogate starše			
11) imeti razumevajoče starše			
12) dobri odnosi med materjo in očetom			
13) dobri odnosi z brati in sestrami (edinci to vprašanje preskočijo)			
14) zadostiti pričakovanjem svojih staršev			
15) biti lep in dobro oblečen			
16) biti močan			
17) biti zdrav			
18) živeti v čistem okolju			
19) hoditi v šolo			
20) biti priljubljen med vrstniki nasprotnega spola			
21) imeti srečo v ljubezni			

8) Izmed vseh 21 zgoraj naštetih vrednot izberi tiste tri, za katere meniš, da so ti največja ovira do tega, da bi bil popolnoma srečen. Odgovori tako, da obkrožiš zaporedno številko pred posamezno vrednoto.

9) Izmed tistih treh vrednot, ki si jih pri prejšnji vaji obkrožil, ponovno izberi tisto, za katero meniš, da bi ti sam lahko največ prispeval k temu, da bi se ta stvar uredila. Ta krožec zdaj pobarvaj.

Zahvaljujemo se vam za sodelovanje!
Andreja, Karin, Nina